

ριτας πρὸς τοὺς θεοὺς πρώτον καὶ ἔπειτα πρὸς τοὺς νικηφόρους στρατηγοὺς διὰ τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο κατόρθωμα, ἀπ' ἐναντίας, ὡς ὑπὸ μανίας τινὸς καταληφθεὶς, καταδικάζει αὐτοὺς εἰς θάνατον καὶ στερεῖται οὕτως ἐν τῷ μέσῳ δεινотάτων κινδύνων τῶν ἱκανωτέρων αὐτοῦ ἡγεμόνων. Τίνος δ' ἕνεκα πράττει ταῦτα πάντα; Καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι οἱ στρατηγοὶ εἶχον ἀμελήσει τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγῶν, ὁ πόλεμος κατὰ δυστυχίαν συνεπιφέρει πολλάκις τοιαῦτα ἐπακόλουθα, τῶν ὁποίων τὸ ἀτόπημα ἐξαφανίζεται ἐνώπιον τοῦ μεγάλου συμφέροντος τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ἀλλὰ δὲν παρημέλησαν οὐδὲ τοῦτο τὸ καθήκον οἱ στρατηγοὶ, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ δὲν διεκωλύθη εἰμὴ ἕνεκα τοῦ ἐπελθόντος χειμῶνος, τοῦτο ἦτο ἀναμφισβήτητον, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἀποδεδειγμένον, ὥστε αὐτὸς ὁ δῆμος κατ' ἀρχὰς ἐπέισθη καὶ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀθρώσῃ τοὺς κατηγορουμένους, ὅτε ἡ τῶν δημοκόπων κακοήθεια ἐπέτυχε δι' ἀνηκούστου διαστροφῆς τῶν πραγμάτων τὴν καταδίκην τὴν ὁποίαν ἐπέδωκε καὶ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ἄλλως νὰ χαρακτηρίσωμεν εἰμὴ ὡς ἀληθῆ τῆς πόλεως αὐτοκτονίαν. Εἰς μάτην μετ' ὀλίγον ὁ δῆμος μετανοήσας παρέπεμψεν εἰς δίκην ἐκείνους οἵτινες ἐξηπάτησαν αὐτὸν κατὰ τὴν ὀλεθρίαν ταύτην περίστασιν, καὶ ἰδίως τὸν Καλλιξενον. Τὸ κακὸν εἶχε γίνεαι καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἀπαραίτητα αὐτοῦ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Οὐδέποτε τῶντι ἀμάρτημα πολιτικὸν ἐτιμωρήθη μετὰ τοσαύτης ταχύτητος καὶ αὐστηρότητος ὅσον τὸ ἀμάρτημα τῶν Ἀθηναίων. Ἡ πρόνοια ἡ τοσάκις κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη, διασώσασα τὴν πολιτείαν ταύτην ἀπὸ κινδύνων ἐσχάτων, ἤδη, ὡσεὶ ἀπελπισθεῖσα μετὰ τὸ τελευταῖον ἐκεῖνο ἀνοσιούργημα τοῦ νὰ ἴδῃ αὐτὴν σωφρονοῦσαν, ἐγκατέλιπε τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν πεπρωμένην αὐτῶν καταστροφὴν.

Οἱ Χίοι καὶ ἄλλοι τῆς Σπάρτης σύμμαχοι συνῆλθον ἀμεσῶς μετὰ τὴν περὶ Ἀργινοῦσας συμφορὰν ἐν συμβουλίῳ, εἰς Ἐφεσον καὶ ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Κύρου νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν ἐφόρων τὸν διορισμὸν καὶ πάλιν τοῦ Λυσάνδρου ὡς ναυάρχου. Τοῦτο ἀντέβαιναν εἰς τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος, κατὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐπετρέπετο δις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν. Οὐδὲν ἦττον οἱ ἔφοροι ἀπεδέχθησαν κατ' οὐσίαν τὴν αἴτησιν, διορίσαντες ναύαρχον μὲν ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι Ἀρακόν τινα, τὸν δὲ Λύσανδρον ἐπιστολέα αὐτοῦ, ἥτοι ἀρχηγὸν τῶν ἐπιτελῶν, πράγματι δὲ κύριον ἀπάντων. Ὁ Λύσανδρος φθάσας εἰς Ἐφεσον ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους 405 ἀνεξωπύρησεν ἀμέσως ἀπανταχοῦ τὸ θάρος τῶν ὀπαδῶν τῆς Σπάρτης, τοὺς ὁποίους ἔτι ἀπὸ τῆς προηγουμένης ναυαρχίας εἶχεν ὀργανώσει εἰς εἰταιρίας πειθαρχούσας εἰς τὰ νεύματα αὐτοῦ· ἔπειτα ἔσπευσεν εἰς Σάρδεϊς πρὸς τὸν Κύρον δόγματα αὐτῷ προθυμότετα ἄφθονα χρήματα, καὶ οὕτω κατασκευάσας καὶ καλῶς ὀπλίσας νέας τριήρεις, ὠφελούμενος δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν τῶν νέων στρατηγῶν τοὺς ὁποίους οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον διορίσει ἀντὶ τῶν θανατωθέντων, ἐθαλασσοκράτησεν οὐ μόνον κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς· ἐπὶ τέλους δὲ εἰσελ-

ταύτης ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ Ἀπατούρια· ἐν τῇ ἐξόχῳ οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα ἐχούση ταύτη ἑορτῇ τῇ τελουμένη κατὰ τὸν μῆνα Πυανεψιώνα (15 Ὀκτωβ.-15 Νοεμβρ. περίπου), ὅτε κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς τριημέρου ἑορτῆς τὴν ἡμέραν τῆς Δορπείας, τὴν συνάγουσαν τοὺς φράτορας τῆς φράτρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ εὐπορωτάτου τῶν φρατῶρων εἰς δεῖπνον, διεφάνησαν τὰ τρομερὰ ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς κενὰ τὰ ἐπενεχθέντα διὰ τῆς ἐν Ἀργινοῦσας καταστρεπτικῆς νίκης. Δὲν ὑπῆρχεν οἰκογένεια μὴ θρηνοῦσα τὴν ἀπώλειαν ἐνός ἢ πολλῶν μελῶν αὐτῆς. Βραδυτέρου, ὅτε αἱ Ἀθῆναι μετὰ τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς συμφορὰν περιῆλθον εἰς τὰ ἔσχατα, Καλλιξενος ὁ προτείνας τὸ κατὰ τῶν στρατηγῶν ψήφισμα κατεδιώχθη μετὰ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ

